

- розширення повноважень працівників на робочих місцях;
- спільне прийняття господарських рішень;
- створення атмосфери довіри на підприємстві;
- додатковий розвиток персоналу;
- розробка системи мотивації та компенсації [1].

Та треба дивитися не лише на роботу підлеглих, але і на роботу керівників, особливо тих, що тільки ввійшли в посаду. Вони повинні постійно удосконалюватися в управлінні шляхом навчання і підвищення кваліфікації. Набагато краще, якщо таке навчання буде відбуватися за допомогою зовнішніх спеціалістів, а не із внутрішніми керівниками. Це забезпечить отримання нових навичок керівництва і методик управління [4].

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт [Електронний ресурс] - Режим доступу : https://pidruchniki.com/1451060541025/ekonomika/upravlinnya_personalom - Управління персоналом
2. Офіційний сайт [Електронний ресурс] - Режим доступу : https://studopedia.com.ua/1_9021_stvorennya-efektivnoi-sistemi-upravlinnya-personalom.html - Створення ефективної системи управління персоналом
3. Офіційний сайт [Електронний ресурс] - Режим доступу : <http://um.co.ua/4/4-15/4-150344.html> - Створення ефективної системи управління персоналом на підприємстві
4. Офіційний сайт [Електронний ресурс] - Режим доступу : https://knowledge.allbest.ru/management/2c0b65635b2bc79a4c53b89521206c37_1.html - Удосконалення системи управління персоналом підприємства

АДАПТАЦІЯ БІЗНЕСУ ДО УМОВ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Корнієнко Д.Л.

Науковий керівник – Покуца І.В., канд. екон. наук, доцент

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин при чинниках зовнішнього середовища, що постійно змінюються і впливають на промислове підприємство, об'єкт господарської діяльності повинен не тільки ефективно функціонувати в різних умовах, а й мати можливості і потенціал для планування своїх дій і тенденцій розвитку. Зовнішнє середовище є комплексом зовнішніх елементів, що знаходяться поза структурою компанії. Зовнішнє середовище вкрай динамічне й непе-

редбачуване. Його невизначеність полягає в тому, що не всі економічні суб'єкти мають доступ до цінної інформації ринкової системи й економіки в цілому.

Однак, в силах фірми розробити системи адаптації до зовнішнього середовища, що дозволяють встановити з нею контакт і, відповідно, отримувати інформацію про будь-які її зміни. Виділяють наступні інструменти адаптації:

1. Створення інформаційної системи. Це дозволить знизити невизначеність на вході і виході організації, своєчасно отримувати достовірну інформацію від першої особи і, як наслідок, максимально підвищити ступінь захисту від непередбачуваних обставин. Все це може бути здійснене за допомогою створення в організації системи маркетингу, постачання і, звичайно, відділу стратегічного планування.

2. Прогнозування можливих змін у розвитку зовнішнього середовища і здійснення стратегічного планування. За допомогою цього організація може передбачити стратегію і тенденції розвитку її оточення, що значно знижує долю ризику. Крім того, організація має можливості встановлення довгострокових цілей і розробки стратегій їх досягнення.

3. Злиття і створення стратегічних альянсів. Така тактика дозволяє організаціям зміцнити свої позиції на ринку, стати більш гнучкими, адаптивними, стабільними.

4. Створення гнучкої організаційної структури. Організація, яка працює за таким принципом, не пов'язана нормами, традиціями і рамками розвитку, отримує можливість найшвидше реагувати на найменші зміни зовнішнього середовища. Така фірма має можливість за мінімальний час переорієнтуватися, змінити напрямок розвитку і, нарешті, якщо того вимагає економіка, кардинально змінити спеціалізацію.

5. Встановлення партнерських відносин керівництва організації та її персоналу. Якщо менеджер вміє делегувати процес прийняття рішень, радиться з працівниками і дає їм можливість проявити ініціативу і творчі здібності, мотивація та ефективність праці стрімко зростають.

Процеси адаптації - це форма поведінки, яка постійно вдосконалюється в процесі функціонування підприємства з метою збільшення ефективності діяльності, у відповідь на вплив зовнішнього середовища.

Адаптація вдосконалює підприємництво та бізнес, створюючи певний рівень захисту від впливу негативних факторів внутрішнього і зовнішнього середовища в майбутньому. Виділяють два основних напрями адаптації підприємств:

1) зміна внутрішніх характеристик підприємства в залежності від стану зовнішнього середовища - це внутрішня сторона адаптації;

2) вплив системи на зовнішнє середовище з метою зниження впливу негативних явищ і посилення впливу сприятливих – це зовнішня сторона адаптації.

У сучасних умовах роботи підприємств можливе виділення класифікації різних типів адаптації, що сприяє вибору і реалізації заходів щодо вдосконалення діяльності об'єктів дослідження. Адаптація бізнесу до змін нестабільного зовнішнього середовища це складний процес, який неможливо реалізувати без формування сучасної організаційно-економічної системи адаптації підприємства.

Список використаних джерел

1. Бабич, О.В. Адаптація діяльності промислового підприємства шляхом формування ефективної стратегії / О. В. Бабич - Брянськ: вид-во БГТУ, 2014. -186 с.

2. Бурак О.М., Покуца І.В. Фінансовий механізм економічного розвитку пріоритетних зелених проектів міста // II Науково-практична конференція "Фінансові механізми інноваційного економічного розвитку України в умовах Євроінтеграції", м. Київ, 2018. – с.44-46.

ПІДВИЩЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Браташ А.В.

Науковий керівник – Г.Г. Соболєва, канд. екон. наук, доцент

Успішність компанії обумовлюється здатністю запропонувати товари та послуги, найбільш відповідають потребам ринку та споживачів. Тому так важливо пильну увагу приділяти такому аспекту підприємства, як конкурентоспроможність.

На сьогодні трудніше збільшення конкурентоспроможності підприємства стає все більш актуальною. Ринковий стан в більшості залежить від стану і підсумків конкурентної боротьби.

Підприємство містить завдання досягти такого значення конкурентоспроможності, який міг допомогти б їй виживати на досить тривалому часовому відрізку.

Конкурентоспроможність підприємства – це здатність виробляти й реалізовувати продукцію швидко, в достатній кількості, при високому технологічному рівні обслуговування та як можливість ефективно розпоряджатися власними й позиковими ресурсами в умовах конкретного ринку [1].

Підвищення конкурентоспроможності – найважливіший напрям інтенсивного розвитку економіки, джерело економічного зростання, ефективності суспільного виробництва. У цих умовах зростає